

در حق فرزانه فصیحی اجحاف شد

دیگر کسی با رکورد جعلی به المپیک نمی رود

« حسین شایان | کارشناس دوومیدانی

دوومیدانی با احسان حدادی در پرتاب دیسک، حسن تفتیان در ۱۰۰ متر، مهدی بیرجهان در ۴۰۰ متر مانع و فرزانه فصیحی در ۱۰۰ متر، در المپیک توکیو حضور دارد و این در حالیکه از چند ماه قبل هم مشخص بود که بعد از کسب سهمیه‌ی حدادی و تفتیان، از بین نفراتی که برای سهمیه تلاش می کردند، بین یک تا سه سهمیه شانس داشتیم. فدراسیون جهانی دوومیدانی دوراه را پیش روی ورزشکاران سراسر دنیا گذاشته است تا بتوانند در المپیک توکیو حضور داشته باشند. یکی، از طریق رسیدن به رکوردهای ورودی و دیگری هم از راه رنکینگ لیست است، که البته این راه بسیار سخت است و پیچیدگی‌های خاص خود را دارد. اینطور نیست که هر رکوردی که در هر رویدادی ثبت شود، یک امتیاز مشخص داشته باشد. بلکه هر مسابقه، امتیاز خاص خود را دارد. برای مثال، اگر قنبرزاده در یک مسابقه‌ی خوب، دو متر و بیست سانتی متر را ثبت کند، ممکن است هفتاد امتیاز بگیرد، اما همان رکورد را در مسابقه داخلی ایران ثبت کند، امتیازی نمی گیرد. سطح مسابقه در تعیین امتیاز بسیار مهم است و همه چیز از قبل اعلام شده و فقط اعداد هستند که تعیین کننده‌ی جایگاه هر فرد در رده بندی جهانی هستند.

قبل سخت گیری زیادی اعمال کرده تا رقابت‌ها را کیفی تر برگزار کند و به همین خاطر لیست B را حذف کرده است. تا المپیک ریو شرایط به این صورت بود که دو نوع رکورد اعلام

نفرات فقط مهدی بیرجهان توانست از طریق رنکینگ به سهمیه المپیک برسد. فراموش نکنیم که فدراسیون جهانی دوومیدانی نسبت به دوره‌های

با توجه به این شرایط، مهدی بیرجهان در ۴۰۰ متر بامانع، شاهین مهردلان در پرتاب وزنه، کیوان قنبرزاده در پرش ارتفاع و سجاد هاشمی آهنگری در ۴۰۰ متر شانس داشتند، اما از بین این

می شد: A و B. بسیاری از سهمیه‌هایی که ما در دوره‌های قبل به دست می آوردیم، ورودی B بود تاجایی که از ده سهمیه‌ی دوره‌ی قبل، هشت سهمیه B بود. اما برای این دوره، رکورد ورودی B حذف شده است. با این حساب، فقط کسانی می‌توانند سهمیه بگیرند که به رکورد ورودی A برسند که البته رکوردهایی که در این بخش تعیین شده‌اند، بسیار سنگین هستند. برای مثال، برای پرش ارتفاع، دو متر و ۳۳ سانتی متر به عنوان رکورد ورودی تعیین شده که در رقابت‌های قهرمانی جهان در دوره‌ی قبل، دارنده‌ی این رکورد به مدال رسیده است. پس کار ورزشکاران ایران برای کسب مدال سخت شده است، اما این موضوع را نباید به حساب عملکرد ضعیف دوومیدانی‌کاران بگذاریم. تصمیم‌گیران ورزش دنیا، المپیک را به این سمت می‌برند که رقابت‌ها را کیفی تر کنند و ورزشکارانی که شایستگی بالایی دارند، بتوانند سهمیه بگیرند که این موضوع را در بیشتر رشته‌ها می‌بینیم. فدراسیون جهانی این اقدام را انجام داده است تا جلوی ورود به المپیک با رکوردهای جعلی و ساختگی را بگیرد؛ رکوردهایی که همه از آن استفاده می‌کردند، هم ما این کار را انجام دادیم و هم کشورهای دیگر. همسایه‌های شمالی ما و کشورهای آفریقا یا حتی هندی‌ها از این روش زیاد استفاده کردند و حالا با شرایطی که فدراسیون جهانی رقم زده است، جلوی ورود این افراد گرفته می‌شود که اتفاق خوبی است. همه‌ی ما می‌دانیم چه اتفاق‌هایی افتاده است و حالا با این روش، شاهد رقابت‌های بهتری خواهیم بود.

در مورد بخش زنان باید به یک نکته اشاره کنم. برای المپیک توکیو دختران ما به هیچ وجه شانس کسب سهمیه نداشتند و حالا که سهمیه یونیورسالیته در اختیار فرزانه فصیحی قرار گرفته، باید آن را به فال نیک بگیریم. به نظرم در مورد خانم فصیحی کمی بی‌انصافی شده و خیلی‌ها می‌خواهند بگویند که آنها مسبب کسب این سهمیه بوده‌اند اما بپذیریم که سهمیه یونیورسالیته به او داده شد؛ چون رکوردهای بارزشی در دو سال اخیر داشته است. این سهمیه در اصل همان سهمیه وایلد کارت است اما کشورها آنقدر افراد بی ربط در ازای این سهمیه‌ها به المپیک‌ها فرستادند که فدراسیون‌های جهانی تصمیم گرفتند خودشان در این مورد تصمیم بگیرند. پس اگر فرزانه فصیحی شرایط لازم را نداشت، حتما این سهمیه به او داده نمی‌شد. پس این سهمیه هم با ارزش است و باید از داشتنش خوشحال باشیم نه اینکه مغرضانه با این سهمیه برخورد کنیم. حتما ما دختران شایسته دیگری داریم. ریحانه مبینی بسیار توانمند است و اگر حمایت شود حتما در سالهای آینده یکی از نام‌هایی است که زیاد درباره‌اش می‌شنویم. اما اطمینان دارم که اگر در این مقطع ریحانه مبینی در مقایسه با فرزانه فصیحی شانس نداشت.